

Publicerad 2006-02-02 11:45 av Spoon-Janne

Zoo

hon stod där i rutig kappa
månen sken på hennes
nytvättade ljusa hår

en skugga av hennes jag
färgade asfalten svartare
än korpens fjäderdräkt

konturen följde den
perfekta kroppen
och på avstånd
betraktade jag skådespelet

härligheten fick mig
att gå närmare

hennes skugga var
fastetsad i marken

försiktigt smög jag
mig fram
knäböjde
och kände på den

blåste ut luften
ur mina lungor
i ett sista försök
att nå henne

lade näsan mot asfalten
och andades in
skuggans kraft

jag svävade av kärlek
steg upp mot skyn

hon vände sig om
och vinkade ner mig

men det var för sent

himlen kunde inte vänta

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Spoon-Janne med Poeter.se id #3221 innehar upphovsrätten